

جمعه 22 اردیبهشت 1396 - 15 شعبان 1438 - 12 می 2017

استقلال بحرین از ایران با تأیید سازمان ملل متحد (1349 ش)...

استقلال بحرین از ایران با تأیید سازمان ملل متحد (1349 ش)

در بیست و دوم اردیبهشت ماه سال 1349 شمسی شورای امنیت سازمان ملل متحد با صدور قطعنامه شماره 278، نظرخواهی فرستاده سازمان ملل از مردم بحرین را تأیید کرد و به این ترتیب، این کشور جزیره rlm&ای، مستقل شد. فرستاده سازمان ملل به بحرین، در مدت دو هفته، از طریق گفتگو با سران قبایل و افراد صاحب نفوذ در این کشور، به این نتیجه رسیده بود که بحرین مستقل شود. جزیره بحرین در خلیج فارس قبل از ظهور اسلام جزو قلمرو ایران بود و با تشکیل حکومت اسلامی، تحت کنترل خلفای مسلمان درآمد. از اوایل قرن هفتم هجری، بار دیگر به ایران ضمیمه شد تا این که پس از چندین بار جابجایی قدرت در این جزیره، بحرین در آستانه جنگ جهانی اول، تحت rlm&الحمایه انگلستان گردید. با این حال، ایران همواره بر حاکمیت خود بر بحرین تأکید داشت و به انگلیس به خاطر اشغال بحرین اعتراض می rlm&کرد. در اوایل دهه 1340 ش انگلیس به دلیل ناتوانی در اداره مستعمراتش، تصمیم به عقب rlm&نشینی از خلیج فارس گرفت، لذا با توافق رژیم شاه، زمینه rlm&سازی برای یک نظرخواهی در بحرین، زیر نظر سازمان ملل، برای تعیین تکلیف این جزیره فراهم شد که به استقلال آن انجامید و حاکمیت چند قرن ایران بر بحرین در 24 اردیبهشت 1349 پایان پذیرفت.

رحلت عارف زاهد "سید ابوالحسن حافظیان مشه‌دی" (1360 ش)

سید ابوالحسن حافظیان مشه‌دی از بزرگان عر‌فا، استاد مسلم علوم غریب و صاحب مرتبه rlm&ای بلند در ریاضات شرعی بود. وی نخست به تحصیل ادبیات، ریاضی، طب، نجوم، هیئت، فقه و اخلاق پرداخت. سپس وارد ریاضت و تزکیه نفس گشت و از مرحوم حاج شیخ حسنعلی اصفهانی بهره برد. پس از چند سال به همراه شیخ مجتبی قزوینی به قزوین رفت و به خدمت سید موسی زرابادی رسید و مراتبی فوق rlm&العاده کسب کرد. حافظیان مشه‌دی از آن پس سالیانی چند در حجره فوقانی در صحن عتیق رضوی به عبادات و ریاضات اشتغال داشت. سپس به هند رفت و پس از ده سال به مشهد بازگشت و تا اواخر عمر نیمی از سال را در مشهد و نیمی در کراچی بود. شیعیان و اهل سنت آن دیار به حافظیان مشه‌دی ارادت داشتند و از او بهره rlm&مند می rlm&گشتند. از آثار ایشان می rlm&توان به "لوح محفوظ" و لوح "جنة الاسماء" که هر دو مایه حفظ و برکت است، اشاره کرد. همچنین ضریح مبارک پیشین حرم حضرت امام رضا(ع) از آثار ایشان است. حافظیان مشه‌دی از سال rlm&ها پیش به فکر تعویض ضریح فولادی که فرسوده شده بود، افتاد و پس از اتمام ساخت ضریح به وسیله هنرمندان اصفهانی و مشه‌دی و انتقال ضریح فولادی به موزه آستان قدس، ضریح مذکور نصب گردید و در نیمه شعبان 1379 ق (1339 ق) از آن بهره rlm&برداری شد. سید ابوالحسن حافظیان مشه‌دی سرانجام در بیست و دوم اردیبهشت 1360 ش برابر با هفتم رجب 1401 ق در مشهد مقدس درگذشت و رخ در نقاب خاک کشید.

انقراض سلسله rlm&ی آل rlm&بویه توسط "طغرل سلجوقی" مؤسس سلسله rlm&ی سلجوقی (447 ق)

بغداد از سالیان قبل توسط اُم‌رای آل بویه اداره می rlm&شد تا این که طغرل سلجوقی، نیشابور، گرگان و طبرستان و... را فتح کرد. طغرل، در سال 447 ق بغداد را از مَلِک رحیم دیلمی، آخرین حاکم آل rlm&بویه گرفت و این سلسله را برانداخت و خاندان سلجوقی را بنیان نهاد.

تغییر قبله از "مسجد الاقصی" در بیت المقدس به "مسجد الحرام" در مکه به روایتی (2 ق)

تغییر قبله از بیت المقدس به مسجدالحرام در رکوع رکعت دوم نماز ظهر روز سه rlm&شنبه نیمه rlm&ی شعبان روی داد. این واقعه سیزده روز پس از واجب شدن روزه rlm&ی ماه رمضان بود. ابن هشام مؤلف سیره النبی معتقد است که تغیر قبله در نیمه rlm&ی ماه رجب، هفده ماه پس از ورود پیامبر به مدینه اتفاق افتاده است. درگذشت "علی بن محمد سَمَری" نایب خاص امام rlm&زمان و پایان غیبت صغری (329 ق)

ابوالحسن علی بن محمد سَمَری چهارمین و آخرین سفیر و نایب خاص حضرت صاحب الزمان(عج) است که به امر آن حضرت در سال 326 ق به سفارت آن امام برگزیده شد. سَمَری به مدت سه سال نیابت خاص امام عصر را برعهده داشت و چند روز قبل از وفات، نامه rlm&ای از جانب امام به او رسید که وی را آخرین نایب حضرت معرفی نمود. با وفات او، باب وکالت و سفارت و نیابت خاصه مسدود شد و با به انتها رسیدن غیبت صغری، غیبت کبری آغاز گردید. ولادت با سعادت منجی عالم بشریت حضرت ولی rlm&عصر، امام زمان(عج) (255 ق)

معصوم چهاردهم، حجت دوازدهم، ولی الله المنتظر، بقیه الله الاعظم، حضرت امام زمان، مهدی موعود(عج) در نیمه rlm&ی شعبان سال 255 هجری قمری در سامرا به دنیا آمد. پدرش امام حسن عسگری(ع) و مادر آن حضرت، نرجس خاتون می rlm&باشد. آن امام، هم rlm&نام و هم rlm&کنیه rlm&ی پیامبر اسلام(ص) و دارای القاب

قائم، منتظر، حجت، مهدی، خلف صالح، صاحب الزمان، بقیة الله و... می باشد؛ رهبری پیشوایان الهی به منظور هدایت مردم به سر منزل کمال مطلوب است و این امر در صورتی میسر است که آنها آمادگی بهره‌برداری از این هدایت الهی را داشته باشند. اگرچنین زمینه‌های مساعدی در مردم وجود نداشته باشد، حضور پیشوایان آسمانی در بین مردم ثمری نخواهد داشت. فشارها و تضییقاتی که از جانب خلفای جور بنی‌عباس، به ویژه از زمان امام جواد(ع) به بعد، بر امامان معصوم وارد شد و محدودیت‌های فوق‌العاده‌ای که از طرف دستگاه حاکم برقرار گردید، فعالیت‌های امامان را به حداقل رسانید. وجود این وضعیت خاص در زمان امامت حضرت مهدی(عج) و همچنین احتمال به شهادت رساندن آن حضرت در آن شرایط حساس، نشان داد که زمینه‌های مساعدی جهت بهره‌مندی از هدایت‌ها و راهبری‌های امامان در جامعه وجود ندارد. از اینرو حکمت الهی اقتضا کرد که حضرت مهدی(عج) به اذن خداوند متعال غیبت اختیار کند تا موقعی که آمادگی لازم در جامعه به وجود آید. او روزی خواهد آمد و زمین را که از ظلم و جور پر شده است، از عدل و داد پر خواهد کرد.

تقسیم برلین پایتخت آلمان به دو قسمت شرقی و غربی (1949م)

به موجب توافق‌هایی که پس از جنگ جهانی دوم بین چهار دولت اشغال کننده آلمان صورت گرفت، آلمان بین این چهار دولت تقسیم شد و برلین پایتخت آلمان نیز با اینکه در وسط منطقه اشغالی شوروی واقع بود، در اختیار چهار دولت شوروی، فرانسه، انگلستان و آمریکا قرار گرفت. اما پس از چندی، اتحاد جماهیر شوروی با هدف خارج کردن نیروهای نظامی غرب از آلمان شرقی، شهر برلین را محاصره کرد و کلیه راه‌های زمینی و آبی منتهی به آن را بست. استدلال استالین این بود که اگر غرب خواستار تشکیل کشور آلمان غربی است، لازم نیست به حضور خود در آلمان شرقی ادامه دهد. اما استدلال می‌کرد که چون چکسلواکی در دست شوروی است و نروژ نیز در معرض خطر قرار دارد، بنابراین اگر سه دولت دیگر، از آلمان شرقی و برلین عقب‌نشینی کنند، به معنای سقوط آلمان غربی خواهد بود. لذا هاری ترومن، رئیس جمهور وقت آمریکا تصمیم گرفت محاصره برلین را بشکند. در این میان، شورای امنیت ملی آمریکا نیز با هدف جنگ مقابله با شوروی، دو گروه از بمب‌افکن‌های خود را که حامل بمب هسته‌ای بودند، به انگلستان اعزام کرد. در این میان، پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو در چهارم آوریل 1949م تشکیل شد و آمریکا با شکستن محاصره برلین، تا آستانه جنگ با شوروی پیش رفت. ادامه این بحران در نهایت به تقسیم برلین به دو قسمت شرقی و غربی در دوازدهم مه 1949م انجامید. از دیگر پیامدهای این بحران، تقسیم آلمان به دو کشور آلمان غربی در 23 مه و آلمان شرقی در 7 اکتبر آن سال بود. در این میان هر چند برلین بین شوروی و سه دولت دیگر به دو قسمت تقسیم گردید ولی با ساخت دیوار معروف برلین در 17 اوت 1961م، جدایی شرق و غرب بیش از پیش شدت گرفت. برلین تا سال 1989م همچنان دو نیمه بود و در نهایت در نهم نوامبر این سال، باتخریب دیوار برلین، پایتخت آلمان یکپارچگی خود را به دست آورد.